

Plenaire Vergadering van 26-04-2006

Voorstel van decreet van de dames Helga Stevens en Veerle Heeren, de heer Dany Vandenbossche, mevrouw Anne Marie Hoebeke en de heer Bart Caron houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal

Mevrouw Veerle Heeren:

Mijnheer de voorzitter, het is met enige schroom dat ik hier het woord neem namens de hoofdindieners van dit voorstel van decreet en namens de grote groep van dove en slechthorende mensen.

Het debat over de erkenning van de Vlaamse gebarentaal als een volwaardige, zelfstandige taal met een eigen gebarenschat in plaats van woordenschat en een eigen grammatica is op een heel oude vraag gebaseerd. In 1998 heeft het Europees Parlement een eerste aanzet gegeven en alle Europese lidstaten gevraagd om het gebruik van de gebarentaal te erkennen. In 1999 zijn we hier gedeeltelijk op ingegaan. Toen heeft het Vlaams Parlement unaniem een resolutie over personen met een auditieve handicap goedgekeurd. In die resolutie zijn een heleboel zaken, waaronder de vraag de gebarentaal als volwaardige taal te erkennen, aan bod gekomen. Deze resolutie heeft als hefboom voor talrijke initiatieven gefungeerd. Ik hoop dat het voorliggend voorstel van decreet ook op unanimiteit kan rekenen.

Het Vlaams Parlement heeft de toenmalige Vlaamse Regering in 1999 gevraagd een commissie op te richten die voor de officiële erkenning van de gebarentaal zou moeten instaan en om het wetenschappelijk onderzoek over de gebarentaal op te starten. Dit laatste punt is een groot succes geworden. Het feit dat vandaag een voorstel van decreet voorligt, is mede aan het grote onderzoek van de doorlichting, de sensibilisering en de standaardisering van de Vlaamse gebarentaal te danken.

Naast het voorstel van decreet hebben we natuurlijk nog het verzoekschrift. Ik denk niet dat het Vlaams Parlement al veel verzoekschriften met 70.000 handtekeningen heeft behandeld. Dit is werkelijk indrukwekkend. Dit verzoekschrift wordt door zeer veel Vlamingen ondersteund. Dit is voor ons natuurlijk een reden om hier rekening mee te houden. Het verzoekschrift is de motor geweest om aan een gezamenlijk voorstel van decreet te werken.

In een tijd waar bijna alles om communicatie draait, betekent de strijd voor de erkenning van de gebarentaal voor dove personen veel meer dan een emancipatorische strijd. Net als de strijd voor de taalrechten in Vlaanderen, is het opkomen voor de gebarentaal voor de dovengemeenschap een emancipatorische strijd geweest.

Spreeken met gebaren is een even volwaardige taal als spreken met woorden. Wat het Nederlands is voor horenden, zijn de gebaren voor doven en slechthorenden.

De behandeling van dit voorstel van decreet is pas een beginpunt. De erkenning zal ervoor zorgen dat de gebarentaal tot volle ontwikkeling kan komen, ook in het onderwijs. Ik weet dat daarover heel wat discussie bestaat, vaak met horende mensen.

Mevrouw Stevens, veel leden van het parlement kunnen sinds 2004 de echte betekenis van de gebarentaal begrijpen. Sommige collega's van mijn fractie proberen een aantal gebaren te onthouden en te gebruiken in de communicatie met u.

Achter de communicatie schuilt het verhaal van de culturele identiteit en de culturele erkenning. Natuurlijk brengt de culturele erkenning niet automatisch meer rechten met

zich mee, maar het is wel een referentiepunt voor verdere concrete wetgeving. Dat we vanaf nu spreken van een volwaardige taal houdt zeer concreet in dat we vanuit de Vlaamse overheid, vanuit de 6 miljoen Vlamingen, onze waardering uitspreken voor die taal en er rekening mee houden op juridisch vlak. Bovenal erkennen we dat de gebarentaal de taal is van de dovengemeenschap in Vlaanderen.

De erkenning van de gebarentaal is ook een stap naar meer inclusie, naar meer gelijkheid voor de vele personen met een handicap. Dat maatschappijbeeld wil CD&V mee ondersteunen en uitdragen, zoals we dat ook de voorbije jaren hebben gedaan.
(Applaus)